

Galatským

¹ Pavel apoštol, (ne od lidí, ani skrze èlovìka, ale skrze Jezukrista, a Boha Otce, kterýž jej vzkøisil z mrtvých,) ² I ti, kteøíž jsou se mnou, všickni bratøi sborùm Galatským: ³ Milost vám a pokoj od Boha Otce a Pána našeho Jezukrista, ⁴ Kterýž vydal sebe samého za høíchy naše, aby nás vytrhl z tohoto pøítomného vìku zlého, podle vůle Boha a Otce našeho, ⁵ Jemuž buì sláva na vìky vìkù. Amen. ⁶ Divím se tomu, že tak rychle od toho, kterýž vás povolal v milost Kristovu, uchýlili jste se k jinému evangelium, ⁷ Kteréž není jiné, ale jsou òikteøí, ješto vás kormoutí a pøevrátiti chtìjí evangelium Kristovo. ⁸ Ale bychom pak i my neb andìl s nebe kázal vám mimo to, což jsme vám kázali, prokletý buì. ⁹ Jakož jsme již povìdili, a ještì znovu pravím: Jestliže by vám kdo co jiného kázal mimo to, což jste pøijali, prokletý buì. ¹⁰ Nebo lidské-liž vìci, èili Boží pøedkládám? Zdaliž lidem se líbiti hledám? Kdybych se zajisté ještì lidem zaliboval, služebník Kristùv bych nebyl. ¹¹ Oznamuji pak vám, bratøí, že evangelium to, kteréž kázáno jest ode mne, není podle èlovìka. ¹² Nebo aniž jsem já ho pøijal od èlovìka, ani se nauèil, ale skrze zjevení Ježíše Krista. ¹³ Slýchali jste zajisté o mém obcování òikdejšíím v Židovstvu, kterak jsem se velice protivil církvi Boží a hubil jsem ji, ¹⁴ A že jsem prospíval v Židovstvu nad mnohé mnì rovné v pokolení mém, byv velmi horlivý milovník otcovských ustanovení. ¹⁵ Ale když se zalíbilo Bohu, kterýž mne byl oddìlil z života matky mé a povolal skrze milost svou, ¹⁶ Zjeviti Syna svého mnì, abych jej kázal mezi pohany, hned jsem se neporadil s tìlem a krví;

¹⁷ Aniž jsem se vrátil do Jeruzaléma k těm, jenž prve byli apoštolé nežli já, ale šel jsem do Arabie, přešel jsem pak zase do Damašku. ¹⁸ Potom po těch letech navrátil jsem se do Jeruzaléma, abych navštívil Petra, a pobyl jsem u něho patnácte dní. ¹⁹ Jiného pak z apoštolů žádného jsem nevidil než Jakuba, bratra Páni. ²⁰ Což pak píší vám, aj, před Bohem osvědèuji, že neklamám. ²¹ Potom přešel jsem do krajin Syrských a Cilických. ²² A nebyl jsem známý osobou sborùm Židovským, kteøíž byli v Kristu, ²³ Než toliko slýchali o mnì: Že ten, kterýž se nám nikdy protivil, již nyní káže víru, kterouž nikdy hubil. ²⁴ A slavili ve mnì Boha.

2

¹ Potom po ètrnácti letech opìt vstoupil jsem do Jeruzaléma s Barnabášem, pojav s sebou i Tita. ² Vstoupil jsem pak podle zjevení, a vypravoval jsem jim evangelium, kteréž káži mezi pohany, a zvláštì pak znamenitijším, abych snad nadarmo nebižel nyní i prve. ³ Ale ani Titus, kterýž se mnou byl, pohan byv, nebyl pøinucen obøezati se, ⁴ Totiž pro podešlé falešné bratøí, kteøíž se byli vloudili k vyšpehování svobody naší, kterouž máme v Kristu Ježíši, aby nás v službu podrobili. ⁵ Kterýmžto ani na chvilku neustoupili jsme a nepoddali se, aby pravda evangelium zůstala u vás. ⁶ Od tich pak, kteøíž se zdadí nice býti, nic mi není pøidáno, aè jací jsou nikdy byli, mnì potom nic není, Bùh osoby èlovìka nepøijímá; ti, pravím, kteøíž se nice zdadí býti, nic mi nepøidali. ⁷ Nýbrž naodpor, když uzøeli, že jest mi svìøeno evangelium, abych je kázal neobøezaným, jako i Petrovi mezi Židy, ⁸ (Nebo ten, kterýž mocný byl skrze Petra z strany apoštolství mezi Židy, byl mocný i skrze mne mezi pohany,) ⁹ A poznavše milost mnì danou, Jakub a Petr a Jan, kteøíž se zdadí sloupové býti,

podali svých pravic mnì a Barnabášovi na tovaryšství, abychom my mezi pohany a oni mezi Židy kázali. ¹⁰ Toliko napomenuli, abychom na chudé pamatovali, což jsem se i èiniti snažoval. ¹¹ A když byl pøišel Petr do Antiochie, zjevnì jsem jemu odepøel; hoden zajisté byl trestání. ¹² Nebo prve nežli jsou pøišli nikteøí od Jakuba, jídal s pohany, a když pøišli, ucházal a oddìloval se od nich, boje se tìch, kteøíž byli z Židovstva. ¹³ A spolu s ním v tom pokrytství byli i jiní Židé, takže i Barnabáš uveden byl v jejich pokrytství. ¹⁴ Ale já uzøev, že nesprostnì chodí v pravdì evangelium, øekl jsem Petrovi pøede všemi: Ponìvadž ty jsa Žid, pohansky živ jsi, a ne Židovsky, proè pohany k Židovskému zpùsobu vedeš? ¹⁵ My pøirození Židé, a ne pohané høíšní, ¹⁶ vìdouce, že nebývá èlovìk ospravedlnìn z skutkù Zákona, ale skrze víru v Jezukrista, i my v Krista uvìøili jsme, abychom ospravedlnìni byli z víry Kristovy, a ne z skutkù Zákona, protože nebude ospravedlnìn z skutkù Zákona žádný èlovìk. ¹⁷ Jestliže pak hledající ospravedlnìni býti v Kristu, nalézáme se i my høíšníci, tedy jest Kristus služebník høícha? Nikoli. ¹⁸ Nebo budu-li to, což jsem zboøil, opìt zase vzdilávati, pøestupníkem sebe èiním. ¹⁹ Já zajisté skrze Zákon Zákonu umøel jsem, abych živ byl Bohu. ²⁰ S Kristem ukøižován jsem. Živ[†] jsem pak již ne já, ale živ jest ve mnì Kristus. Že pak nyní živ jsem v tìle, u víøe Syna Božího živ jsem, kterýžto zamìloval mne a vydal sebe samého za mne. ²¹ Nepohrdám[†] tou milostí Boží. Nebo jestliže[†] jest z Zákona spravedlnost, tedy[†] jest Kristus nadarmo umøel.

3

¹ Ó nemoudøí Galatští, kdož jest vás tak zmámil, abyste nebyli povolni pravdì, kterýmž pøed oèima Ježíš Kristus

prve byl vypsán a mezi vámi ukřižován? ² Toto bych jen rád chtěl zvědět od vás, z skutků-li Zákona Ducha svatého jste přijali, byli z slyšení víry? ³ Tak nemoudří jste? Počavše Duchem, již nyní tělem konáte? ⁴ Tak mnoho trpěli jste nadarmo? A ještě nadarmo-li. ⁵ Ten tedy, kterýž vám dává Ducha svatého a činí divy mezi vámi, z skutků-li Zákona to činí, byli z slyšení víry? ⁶ Jako Abraham uviděl Bohu, a počteno jemu to k spravedlnosti. ⁷ A tak vidíte, že ti, kteříž jsou z víry, ti jsou synové Abrahamovi. ⁸ Předzvědivši pak Písmo, že z víry ospravedlňuje pohany Bůh, odpovědilo Abrahamovi: Že v tobě budou požehnání všickni národové. ⁹ A tak ti, kteříž jsou z víry, docházejí požehnání s věrným Abrahamem. ¹⁰ Kteríž pak koli z skutků Zákona jsou, pod zločinností jsou. Nebo psáno jest: Zločinný každý, kdož nezůstává ve všem, což jest psáno v knihách Zákona, aby to plnil. ¹¹ A že z Zákona nebývá žádný ospravedlněn před Bohem, zjevné jest, nebo spravedlivý z víry živ bude. ¹² Zákon pak není z víry, ale ten člověk, kterýž by plnil ta přikázání, živ bude v nich. ¹³ Ale vykoupil^t jest nás Kristus z zločinnosti Zákona, učiněn byv pro nás zločinností, (nebo psáno jest: Zločinný každý, kdož visí na dřevě), ¹⁴ Aby na pohany požehnání Abrahamovo přišlo v Kristu Ježíši a abychom zaslíbení Ducha svatého přijali skrze víru. ¹⁵ Bratři, po lidsku pravím: Však utvrzené některého člověka smlouvy žádný neruší, aniž k ní kdo něco přidává. ¹⁶ Abrahamovi pak učiněna jsou zaslíbení, i semeni jeho. Nedí: A semenům, jako by o mnohých mluvil, ale jako o jednom: A semenu tvému, jenž jest Kristus. ¹⁷ Toto^t pak pravím: Že smlouvy prve od Boha stvrzené, vztahující se k Kristu, Zákon, kterýž po čtyřech stech a po třiceti letech začal se, nevyprazdňuje, tak aby slib Boží v nic obrátil. ¹⁸ Nebo jestliže^t z Zákona pochází diktiv, tedy

již ne z zaslíbení. Ale Abrahamovi skrze zaslíbení daroval jest Bùh ðidictví. ¹⁹ Což pak Zákon? Pro pøestupování ustanoven jest, dokudž by nepøišlo to sími, jemuž se stalo zaslíbení, zpùsobený skrze andily v ruce prostøedníka. ²⁰ Ale prostøedník není jednoho, Bùh pak jeden jest. ²¹ Tedy Zákon jest proti slibùm Božím? Odstup to. Nebo kdyby byl Zákon dán, kterýž by mohl obživiti, jistì z Zákona byla by spravedlnost. ²² Ale zavøelo Písmo všechny pod høích, aby zaslíbení z víry Jezukristovy dáno bylo všòícím. ²³ Prve pak, nežli pøišla víra, pod Zákonem byli jsme ostøiháni, zavøíni jsouce k té víøe, kteráž potom mìla zjevna býti. ²⁴ A tak Zákon pìstounem naším byl k Kristu, abychom z víry ospravedlnìni byli. ²⁵ Ale když pøišla víra, již nejsme pod pìstounem. ²⁶ Všickni zajisté vy synové Boží jste v Kristu Ježíši skrze víru. ²⁷ Nebo kteøížkoli v Krista pokøtìni jste, Krista jste oblékli. ²⁸ Není[†] ani Žid, ani Øek, ani slouha, ani svobodný, ani muž, ani žena. Nebo všickni vy jedno jste v Kristu Ježíši. ²⁹ A když Kristovi jste, tedy sími Abrahamovo jste, a podle zaslíbení ðidicové.

4

¹ Pravím[†] pak, že pokudž ðidic malièký jest, nic není rozdílný od služebníka, jsa pánem všeho, ² Ale pod ochráncemi a správci jest až do èasu uloženého od otce. ³ Tak i my, když jsme byli maliècí, pod živly svìta byli jsme v službu podrobeni. ⁴ Ale když pøišla plnost èasu, poslal Bùh Syna svého uèinìného z ženy, uèinìného pod Zákonem, ⁵ Aby ty, kteøíž pod Zákonem byli, vykoupil, abychom právo synù pøijali. ⁶ A že jste synové, protož poslal Bùh Ducha Syna svého v srdce vaše, volajícího: Abba, totiž Otèe. ⁷ A tak již nejsi slouha, ale syn, a ponìvadž syn, tedy i ðidic Boží skrze Krista. ⁸ Ale tehdáž, nemìvše známosti Boha, sloužili jste tím,

kteoříž z pøirození nejsou bohové. ⁹ Nyní pak, znajíce Boha, nýbrž poznání jsouce od Boha, kterakž se zpátkem zase obracíte k mdlým a bídným živlùm, jimž opít znovu chcete sloužiti? ¹⁰ Dnù šetøíte, a mìsícù, a èasù, i let. ¹¹ Bojím se za vás, abych snad nadarmo nepracoval mezi vámi. ¹² Buíte jako já, neb i já jsem jako vy, bratøí, prosím vás. Nic jste mi neublížili. ¹³ Neb víte, že s mdlou tìla kázal jsem vám evangelium ponejprve. ¹⁴ A pokušení mé, pøišlé na tìlo mé, nebylo u vás málo váženo, aniž jste pohrdli, ale jako andìla Božího pøijali jste mne, jako Krista Ježíše. ¹⁵ Jaké tehdy bylo blahoslavenství vaše? Svìdectví^t vám zajisté dávám, že, kdyby to možné bylo, oèi vaše vyloupíce, byli byste mi dali. ¹⁶ Což tedy uèinìn jsem vaším nepøítelem, pravdu vám pravì? ¹⁷ Milují^t vás nikteoí nedobøe, nýbrž odstrèiti vás chtìjí, abyste vy je milovali. ¹⁸ Slušné^t jest pak horlivì milovati v dobrém vždycky, a ne jen toliko tehdáž, když jsem pøítomen vám. ¹⁹ Synáèkové moji, (kteréž opít rodím, až by Kristus zformován byl v vás), ²⁰ Chtìl bych pak pøítomen vám býti nyní a promìniti hlas svùj; nebo v pochybnosti jsem o vás. ²¹ Povìzte mi, kteoříž pod Zákonem chcete býti, nepozorujete-liž Zákona? ²² Nebo psáno jest: Že Abraham mìl dva syny, jednoho z služebnice, a druhého z svobodné. ²³ Ale ten z služebnice podle tìla se narodil, tento pak z svobodné podle zaslíbení. ²⁴ Kteréžto vici u figuøe se staly. Nebo to^t jsou ti dva Zákonové, jeden s hory Sinai, k manství zplozující, a ten^t jest jako Agar. ²⁵ Agar zajisté jest hora Sinai v Arabii. Dobøe^t se pak k ní trefuje nynìjší Jeruzalém, nebo v službu podroben jest s syny svými. ²⁶ Ale ten svrchní Jeruzalém svobodný jest, kterýž jest matka všech nás. ²⁷ Nebo psáno jest: Vesel se neplodná, kteráž nerodíš, vykøikni a zvolej, kteráž nepracuješ ku porodu; nebo ta opuština mnoho má synù,

více nežli ta, kteráž má muže. ²⁸ My^t jsme tedy, ó bratøí, tak jako Izák, synové zaslíbení. ²⁹ Ale jakož tehdáž ten podle tìla zplozený protivil se tomu, kterýž byl zplozen podle Ducha, tak se dije i nyní. ³⁰ Než co praví Písmo? Vyvrz služebnici i syna jejího; nebo nebude^t ðidicem syn služebnice s synem svobodné. ³¹ A tak, bratøí, nejsme^t synové služebnice, ale svobodné.

5

¹ Protož v svobodì, kterouž Kristus nás osvobodil, stùjte a nezapletejtež se zase v jho služebnosti. ² Aj, já Pavel pravím vám, že budete-li se obøezovati, Kristus vám nic neprospìje. ³ A zase osvidèuji všelikému èlovìku, kterýž se obøezuje, že jest povinen všecken Zákon naplniti. ⁴ Odcizili jste se Krista, kteøížkoli v Zákonì ospravedlnìni býti hledáte; vypadli jste z milosti. ⁵ My zajisté duchem z víry, nadìje spravedlnosti oèekáváme. ⁶ Nebo v Kristu Ježíši ani obøízka neprospívá, ani neobøízka, ale víra skrze lásku ðilající. ⁷ Biželi jste dobøe. Kdo jest vám pøekazil, abyste pravdy neposlouchali? ⁸ Není^t ta rada z toho, kterýž vás volá. ⁹ Malièko kvasu všeco tìsto nakvašuje. ¹⁰ Já^t mám nadìji o vás v Pánu, že nic jiného smýšleti nebudete; ale ten, jenž kormoutí vás, trpìti bude soud, kdož^t jest on koli. ¹¹ Já pak, bratøí, káži-li také obøízku, i proèež protivenství trpím? Tedy jest vyprázdniò pohoršení køíže. ¹² Ó by radìji odøezáni byli, kteøíž vás nepokojí. ¹³ Nebo vy v svobodu povoláni jste, bratøí, toliko abyste té svobody nepokládali sobì za zámysl povolování tìlu, ale skrze lásku posluhujte sobì vespolek. ¹⁴ Nebo všecken Zákon v jednom slovu se zavírá, totiž v tom: Milovati budeš bližního svého jako sebe samého. ¹⁵ Pakli se vespolek koušete a žerete, hleìtež, abyste jedni od druhých zkaženi nebyli. ¹⁶ Ale pravím^t: Duchem choìte,

a žádosti těla nevykonáte. ¹⁷ Nebo tělo žádá proti Duchu, a Duch proti tělu. Ty pak věci jsou sobě vespolek odporné, tak abyste ne hned, což byste chtěli, to činili. ¹⁸ Jestliže pak Duchem vedeni býváte, nejste pod Zákonem. ¹⁹ Zjevné jsou pak skutkové těla, jež jsou: Cizoložstvo, smilstvo, nečistota, chlipnost, ²⁰ Modloslužba, žárování, nepřátelství, svárové, nenávisti, hněvové, dráždní, různice, sekty, ²¹ Závisti, vraždy, opilství, hodování, a tím podobné věci. Kteréžto kdožkoli činí, to[†] vám předpovídám, jakož jsem i prve pravil, že království Božího dědicové nebudou. ²² Ovoce pak Ducha jesti[†]: Láska, radost, pokoj, tichost, dobrotivost, dobrota, věrnost, krotkost, stědmost. ²³ Proti takovým[†] není Zákon. ²⁴ Nebo kteříž jsou Kristovi, ti[†] jsou tělo své ukřižovali s vášněmi a s žádostmi. ²⁵ Jsme-li[†] tedy Duchem živi, Duchem i choíme. ²⁶ Nebývejme marné chvály žádostivi, jedni druhých popouzejíce a jedni druhým závidíce.

6

¹ Bratři, byl-li by zachvácen člověk v nějakém pádu, vy duchovní napravte takového v duchu tichosti, prohlédaje každý sám k sobě, abys snad i ty nebyl pokoušín. ² Jedni druhých bŕemena neste a tak plòte zákon Kristův. ³ Nebo zdá-li se komu, že by něco byl, nic nejsa, takového vlastní mysl jeho svodí. ⁴ Ale díla svého zkus jeden každý, a tak[†] sám v sobě chválu míti bude, a ne v jiném. ⁵ Neb jeden každý své bŕimì ponese. ⁶ Sdílejž se pak ten, kterýž naučení přijímá v slovu Pánì, s tím, od kohož naučení béøe, vším svým statkem. ⁷ Nemylte se, Bùh[†] nebude oklamán; nebo cožkoli rozsíval by člověk, to[†] bude i žíti. ⁸ A kdož rozsívá tělu svému, z těla žíti bude porušení; ale kdož rozsívá Duchu, z Ducha[†] žíti bude život věčný. ⁹ Činíce pak dobøe, neoblevujme; nebo časem svým budeme žíti,

neustávajíce. ¹⁰ A protože dokudž èas máme, èidme dobøe všemním, a zvláštì nejvíce pak domácím víry ¹¹ Hle, jaký jsem vám list napsal svou rukou. ¹² Ti, kteøíž chtìjí tvárnì býti podle tìla, nutí vás, abyste se obøezovali, jedinè aby protivenství pro køíž Kristùv netrpìli. ¹³ Nebo ani sami ti, kteøíž se obøezují, nezachovávají Zákona, ale chtìí, abyste se obøezovali proto, aby se tìlem vaším chlubil. ¹⁴ Ale ode mne odstup to, a[†] abych se v èem chlubil, jedinè v køíži Pána našeho Jezukrista, skrze nihož jest mi svìt ukøižován, a já svìtu. ¹⁵ Nebo v Kristu Ježíši ani obøízka nic neplatí, ani neobøízka, ale nové stvoøení. ¹⁶ A kteøíkoli tohoto pravidla následují, pokoj pøijde na nì a milosrdenství, i na lid Boží Izraelský. ¹⁷ Dále pak žádný mi neèò zamìstknání, já zajisté jízvy Pána Ježíše nosím na tìle svém. ¹⁸ Milost Pána Ježíše Krista budiž s duchem vaším, bratøí. Amen.

Bible Kralická 1613
The Holy Bible in the Czech language from the last Kralická edition
of 1613.

Public Domain

Language: český (Czech)

Translation by: Jan Blahoslav et al

Bible Kralická: Bible svatá aneb všechna písmo Starého i Nového zákona podle posledního vydání Kralického z roku 1613. První český překlad z originálních jazyků kladoucí důraz na liturgické užití a vroucí zbožnost. NZ přeložil Jan Blahoslav 1564. Pro překlad SZ byla vytvořena zvláštní rada nejvzdělanějších odborníků, vzdělaných na předních evropských evangelických universitách, které tehdy Jednota bratrská měla. Jejich překlad vyšel v pěti dílech v letech 1579-1593 (6. díl byl Blahoslavův překlad NZ). V r. 1613 vyšlo souhrnné vydání v jednom. Bratři vytvořili mistrné dílo, vrchol překladatelského úsilí slovanských národů. Bible Kralická měla navíc podíl na zachování českého jazyka v době pobělohorské a po staletí též tvořila most mezi Čechy a Slováky.

This PUBLIC DOMAIN (not copyrighted) Bible translation is brought to you courtesy of eBible.org.

2018-11-13

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 12 Mar 2019 from source files dated 5 Mar 2019

d45ad03c-27cb-54be-b262-104c0dae0900